

Festeig entre el Girona i el Llagostera

► Els dos clubs inicien contactes perquè el conjunt llagosterenc faci de filial a l'equip de Montilivi

► El director esportiu gironí admet que els cal promocionar els juvenils a segona B o a tercera

J. FERRER / J. DANÉS
Girona / Llagostera

► El Girona i el Llagostera han reconegut contactes per *intimar* a partir de la temporada vinent. De moment, el festeig entre les dues parts va per bon camí i aquesta setmana es podrien tancar els primers detalls de la futura relació. El Girona ha proposat al Llagostera que sigui el seu filial la temporada 2009/2010 i els llagosterencs, que acaben d'arribar al futbol estatal, ho veuen de bon ull. De moment, les dues parts volen ser cauteloses, però als uns (el Girona) els interessa tenir un equip vinculat a segona B o a tercera i als altres (el Llagostera) la implicació amb l'única entitat de segona A de la demarcació suposaria un impuls a la seva política esportiva.

Amb una plantilla al voltant de 25 jugadors, el Girona ha hagut de recórrer al juvenil A sempre que ha hagut de suplir absències per lesió aquesta temporada. Sense equip filial després d'haver tingut el Cassà i el Guíxols, els juvenils Fran (contra el Rayo Vallecano en la jornada 3) i Masó (contra el Llevant en la jornada 33) han tin-

Javi Salamero

DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA

«El que ha de fer el Girona és tenir controlada la fornada de jugadors de l'equip de divisió d'honor que hi ha ara»

«Hem fet un estudi de viabilitat i hi ha, simplement, una conversa informal i una declaració d'intencions per part de les dues parts»

Oriol Alsina

DIRECTOR TÈCNIC I ENTRENADOR DEL LLAGOSTERA

«Estem en període de negociació. Si tot va bé, a finals de setmana es podrien polir els detalls»

«L'interès és que les dues bandes en surtin beneficiades»

gut, fins i tot, l'oportunitat d'entrenar-se en la segona A. El Girona vol tenir controlats els jugadors que acaben l'etapa de formació i, per això, res millor que puguin actuar en el filial, segons diu Salamero.

Amb l'etapa acabada a divisió d'honor amb un meritori sisè lloc, que iguala la millor classificació d'un conjunt gironí en la categoria, Salamero ha assegurat que els juvenils convocats en aquest curs amb el primer equip i que tenen dorsal a segona A –Canal (29), Herrera (31), Rubén (28), Fran (26), Quintana (27), Masó (30) i Peque (32)– no poden jugar en un altre equip abans del juny.

Tenint en compte que, de moment, és inviable que el Girona tingui un segon equip propi –«cosa que seria l'ideal», destaca Salamero–, el director esportiu ha reconegut els beneficis d'una afiliació. «Quant a formació, intentar tenir un club a segona B o a tercera seria un pas important en el camí cap a la professionalització.»

Equip molt jove. El Llagostera, per la seva banda, s'avindria perfectament a l'afiliació. Amb onze equips en l'entitat (inclosa la primera plantilla), el club que presideix Isabel Tarragó iniciaria un clar rejuveniment d'un equip que enguany serà el millor de la demarcació a tercera –a davant del Palamós, el

Revert i Matamala, en un amistós Llagostera-Girona. / E. KELELE

Diversos juvenils, seguits molt de prop

La gran temporada del juvenil no ha passat desapercebuda i alguns clubs ja han preguntat per diversos jugadors de l'equip que dirigeix Miquel Àngel Muñoz. El porter Rubén, que aquest cap de setmana ha assolit el sub-18 amb Catalunya, n'és un. Vol anar al Barça, però el Girona té una millor oferta del Madrid (el club blaugrana ofereix el típic contracte d'un traspàs molt baix i clàusules per objectius en funció de la progressió del jugador) i l'operació no s'ha desencallat. De moment, el tema es deixarà en espera fins que el Girona pugui negociar amb la nova directiva del Barça, tot i que a ningú no se li escapa, perquè el club gironí mai ho ha intentat dissimular, que les relacions entre els dos clubs no són bones. També és objecte de desig Masó, que igual que Rubén també ha jugat l'estatal sub-18 aquest cap de setmana i encara no farà el salt a la categoria sènior. A diferència de l'any passat (el club va deixar lliure Marc Serramitja, que ja acumula 30 partits d'experiència a segona B en el Gavà), el Girona vol intentar exercir un control més gran sobre els jugadors, ja sigui per incorporar-los al filial o per evitar que algun altre club s'aprofiti d'algun jugador format a la casa.

Cassà i el Blanes–. El director tècnic i entrenador del Llagostera, Oriol Alsina, ha recordat que sis dels jugadors titulars en el 5-0 de dissabte a l'Ampostera eren menors de 23 anys.

OPINIÓ JORDI DANÉS

La improvisació i els canvis de rumb

ARA SÍ, ARA NO. La línia entre la improvisació i el no saber on navegues és molt prima. Fa dos anys, el Girona es va treure de sobte del barret no pas un filial, sinó dos, i va arribar a un acord amb el Cassà (3a divisió) i el Guíxols (1a catalana). L'experiment va durar una temporada (cassanencs i ganxons no van quedar precisament contents d'aquella relació) i a l'estiu, el Girona va decidir que la millor solució era tirar pel dret sense cap filial i amb el juvenil de divisió com a únic recurs en cas d'urgència. Ara flirteja amb el Llagostera per veure si s'hi posa bé i per utilitzar-lo d'equip pont, i se suposa que per alleugerir la primera plantilla. Un altre cop brusc volant, una mostra més de club de pandereta i l'enèsima demostració d'inoperància d'un director esportiu sense coherència ni, per descomptat, projecte. I l'altre any, què? Tres filials, un Girona B?

EL FUTBOL DE BASE. Rere el Barça, l'Espanyol i el Cornellà, el Girona pot presumir de ser la quarta força catalana. Qui no ho recordi, el salt de qualitat es va fer ja fa uns quants anys, quan el club, amb un tal Narcís Julià en la direcció esportiva, va tancar dues operacions de fusió amb el Vilobí i el Bons Aires, els clubs que tallaven el bacallà en les categories inferiors. I pels qui tampoc no ho sàpiguen, el Girona es va desmarcar fa temps amb una fredor absoluta de tot el que es coïa allà dalt, a Torres de Palau. Josep Gusó mai no s'ha amagat de dir que no creia en el planter i Javi Salamero, segurament per treure's feina de sobre, també va ser incapaç de fer veure al president que s'equivocava. I així va ser quan quatre pares i gent amb bones intencions es van organitzar en directiva, van assumir el control de tot el futbol de base (a través de la Fundació) i també

els deutes. I han tirat endavant, suant per quadrar pressupostos però també mantenint els equips en primera línia. Poca broma. Ves per on, però, que quan algun club gran ha trucat a la porta interessant-se per algun jugador, aquells que repudiaven la base han aixecat les orelles i s'han fet lloc a cops de colze per poder ser ells qui supervisin aquestes operacions. I allà on hi ha possibilitat de negoci, primer seran sempre ells (diguem-ne el club) i després la voluntat del jugador. Només faltaria.

EL PRIMER EQUIP. Li falten poquíssims punts, però encara no està salvat. I això és un problema. Que la plantilla vagi acumulant mesos sense cobrar, n'és un altre, a més d'una grandíssima vergonya que deteriora sense pausa la imatge de l'entitat. I que amb prou feines hi hagi sis o set jugadors lligats per a

l'exercici vinent és, pel cap baix, la conseqüència d'una planificació nefasta (i una mala peça al teler: un club amb l'etiqueta de mal pagador haurà de fer una quinzena de fitxatges) que pot convertir-se ara mateix en una temeritat si la permanència es continua ajornant i el Girona acaba immers en la selva sense llei en què es converteix la zona baixa de segona A cada final de lliga. Amb tant de despropòsit i desgavell, ja només faltaria que se'ls escapés l'home miracle, Narcís Julià, l'entrenador que ha rescatat un equip que anava directament a la deriva i una persona que, com va dir en el seu dia Raül Agné, és patrimoni del club. I encara que Julià faci nosa al protegit, a l'intocable, perdre'l seria, a més d'una negligència més, qui sap si l'inici de la fi d'un club (ara ja una SAE) que necessita amb urgència ordenar les idees i una bona neteja d'imatge.